

[...]

SAGENS BAGGRUND

A. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER I SAGEN

6. Klager påstår, at han er født i 1984 i en landsby i den sudanesiske delstat Sannar. Han er nu bosiddende i Zürich-kantonen.

7. Klager hævder, at han hører til den etniske *peule*-gruppe, at han siden gymnasiet har været medlem af en organisation, der kæmper for minoriteternes rettigheder og mod diskrimination i Darfur, at han har været medlem af *Justice and Equality Movement* ("JEM") siden 2005, at han har indsamlet penge til støtte for Darfur, at han regelmæssigt har sendt disse penge til to mellemænd, og at han er blevet eftersøgt på sin bopæl af de sudanesiske myndigheder efter arrestationen af disse to mellemænd. Han påstår, at han flygtede fra Sudan den 21. juli 2009 efter råd fra sin mor og et medlem af JEM, og at han ankom til Schweiz efter at være rejst gennem Tyrkiet, Grækenland og Italien.

8. Klager indrejste i Schweiz den 7. juli 2012 og ansøgte den efterfølgende dag om asyl. Forbundskontoret for migration (nu *Secrétariat d'État aux migrations* ("SEM")) foretog en kortfattet høring af klager den 12. juli 2012 og den 14. april 2014 i henhold til artikel 29 i asylloven. Klager påstod, at hans liv risikerer at være i fare, hvis han vender tilbage til Sudan, på grund af sine politiske aktiviteter i eksil. Han gjorde gældende, at han var politisk aktiv i Schweiz som medlem af JEM og af DFEZ (*Centre pour la paix et le développement au Darfour* - centret for fred og udvikling i Darfur). Han gjorde rede for, at han beskæftigede sig med den logistiske tilrettelæggelse af JEM's ugentlige møder. Han oplyste, at han havde deltaget i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy* i en delegation af modstandere mod det sudanesiske styre; i et møde mellem JEM og FN-ansvarlige som assistent i forbindelse med et event i en NGO, der er aktiv inden for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret; i en kritisk demonstration mod den sudanesiske regering; i en demonstration, der var tilrettelagt sammen med JEM foran sædet for Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC), i Geneve, og i en konference for fred i Darfur.

9. Klager fremlagde til støtte for sin asylansøgning sin fødselsattest, et eksamensbevis og diverse dokumenter, navnlig fotografier, vedrørende sine politiske aktiviteter i Schweiz.

10. SEM vurderede i en afgørelse af 10. juni 2014, at klager ikke havde flygtningestatus, afviste hans asylansøgning og beordrede, at han skulle udsendes af Schweiz. SEM redegjorde for, at klagers påståede flugtgrunde ikke forekom sandsynlige, og understregede navnlig, at klager havde modsagt sig selv flere gange, og at han ikke var i stand til at give overbevisende forklaringer herpå. Klager havde således påstået, at han blev medlem af JEM i gymnasiet, derefter i 2005, dvs. i en alder af 21 år. Han havde foregivet, at han ikke kendte de to mellemænd, som han bekræftede, at han havde sendt de penge til, der var indsamlet til Darfur, og ændrede

efterfølgende sin erklæring. Han havde oplyst, at én af de to mellemmand var blevet arresteret, derefter at begge var blevet arresteret. Han havde påstået, at hans mor havde rådet ham til at flygte fra Sudan, inden han påstod, at dette råd stammede fra et medlem af JEM. SEM vurderede, at visse af klagers udtalelser ikke var tilstrækkeligt detaljerede. Klager kunne således ikke oplyse det fulde navn på de pågældende mellemmand til trods for de påståede fire års samarbejde. Han påstod, at han havde mødt dem, da han sluttede sig til JEM, i forbindelse med en konference, derefter ved en bryllupsfest, uden at kunne give nærmere oplysninger om de pågældende begivenheder. Klager omtalte først lederen af JEM under den anden høring. SEM oplyste endvidere, at det på grund af de risici, som de, der modsætter sig det siddende regime, løber, er usandsynligt, at klager åbent havde kunnet rette henvendelse til personer til fordel for JEM, som han påstod. SEM oplyste, at det næppe var sandsynligt, at klager straks skulle være flygtet efter at havde modtaget advarsler fra en ham ukendt person, uden først at søge nærmere oplysninger, og at det heller ikke var plausibelt, at JEM skulle have skaffet et pas i klagers navn, når han ifølge eget udsagn skulle have været eftersøgt af de sudanesiske myndigheder. SEM vurderede med hensyn til klagers politiske aktiviteter i eksil, at klager ikke var så højt profileret, at det skulle kunne tiltrække de sudanesiske efterretningstjenesters opmærksomhed. SEM understregede, at klagers aktiviteter set fra en ekstern observatørs side var konstrueret til myndighederne med det formål at opnå en opholdstilladelse i Schweiz.

11. Klager klagede den 10. juli 2014 over denne afgørelse ved den administrative forbundsdomstol (*Tribunal administratif fédéral* - "TAF"), hvor han gjorde gældende, at han på grund af sine politiske aktiviteter i eksil risikerede at blive forfulgt, hvis han vendte tilbage til Sudan. Klager påstod, at han var aktivt medlem af JEM og DFEZ, at han regelmæssigt deltog i møder, seancer og demonstrationer, der var tilrettelagt af disse bevægelser, og at han stod for forberedelsen af JEM's møder, navnlig for at underrette medlemmerne, klargøre lokalet, sørge for drikkevarer og mad. Han påstod, at han havde talt om situationen i Darfur med oppositionslederne under møder i tilknytning til FN, at han var blevet fotograferet i deres selskab, og at han vurderede, at dette helt sikkert ikke var undsluppet de sudanesiske myndigheders opmærksomhed, navnlig den nationale sikkerheds- og efterretningstjeneste (*National Intelligence and Security Service* ("NISS")). Han gjorde gældende, at hans ikke-ledende funktion i JEM ikke indebærer, at de sudanesiske myndigheder ikke skulle være interesserede i ham, idet han i øvrigt påstår, at det ikke kunne forventes, at han skulle fremlægge officielle dokumenter, der bevidner om de sudanesiske myndigheders fjendtlige holdning til ham. Han påstod med henvisning til dommen *A.A. mod Schweiz* (nr. 58802/12, 7. januar 2014), at det ville være fejlagtigt at tro, at de sudanesiske myndigheder kun skulle interessere sig for personer, hvis politiske aktivitet blev opfattet som en trussel for det siddende styre, idet han påstod, at NISS overvågede modstandere i eksil, og at mindre vigtige aktiviteter var tilstrækkeligt til at risikere tortur ved tilbagevenden til Sudan. Klager påstod herefter, at han sandsynligvis var blevet registreret, efter som

den sudanesiske regering skulle bekæmpe JEM med ethvert middel, at han risikerede at blive arresteret straks ved ankomsten til lufthavnen, og, at han ikke havde en intern flugtmulighed. Klager påstod endelig, at han havde skrevet to artikler på arabisk, der blev offentliggjort på internettet i juni og juli 2014, og som redegjorde for meget kritiske holdninger til regeringen og de sudanesiske islamister.

12. Klager fremlagde under klageproceduren fotografier for TAF, der var taget under et JEM-møde, og kopier af de to ovennævnte artikler på arabisk (ovenstående præmis 11) sammen med oversættelse heraf til tysk.

13. TAF, der afsagde sin afgørelse i sidste instans, afviste klagers indbragte klage ved dom af 26. februar 2015, der blev forkyndt for klager den 4. marts 2015. TAF henviste til, at klagers påståede politiske engagement i JEM i Sudan var blevet vurderet som usandsynligt, og at klager ikke havde rejst tvivl om denne vurdering. TAF vurderede det for passende at udtale sig om eksistensen af subjektive grunde efter flugten. TAF understregede, at klager, bortset fra deltagelsen i JEM's ugentlige møder, hverken havde fremhævet eller dokumenteret de politiske aktiviteter i perioden efter den 25. februar 2014, og vurderede, at hans politisk engagement i eksil ikke var uddybet. TAF tilføjede, at klager ikke kunne være kendt af de sudanesiske myndigheder som modstander alene på baggrund af tilhørsforholdet til JEM og aktiviteterne inden for denne bevægelse. TAF oplyste med hensyn til klagers deltagelse i diverse konferencer og kritiske demonstrationer mod den sudanesiske regering som hjælper eller endog uden nogen specifik funktion, at hans aktiviteter ikke ville kunne betegnes som eksponerede eller fremtrædende. TAF understregede, at de fremlagte beviser ikke kunne rejse tvivl om ovennævnte punkter. TAF vurderede navnlig, at de to kritiske artikler om den sudanesiske regering og islamisme, der var offentliggjort på internettet, ikke kunne anses for at bringe klager i fare. TAF redegjorde for, at navnet på forfatteren til artiklerne, der lød delvist som klagers navn, bestod af fire dele, mens klager kun havde oplyst to dele heraf som sit navn under høringen. TAF vurderede herefter på grund af det divergerende navn, at der ikke kunne fastslås en forbindelse til klagers person. TAF tilføjede - selv om de pågældende navne på forfatteren til de pågældende artikler og klager, som anført på den erklæring, som klager havde indgivet til SEM, bestod af samme dele - at rækkefølgen ikke var ens, hvilket rejste ny tvivl. TAF oplyste, at klagers identitet ikke var fastslået, idet hans fremlagte fødselsattest og erklæring ikke er identitetspapirer i henhold til artikel 1a i asylbekendtgørelse 1 om proceduren. TAF konkluderede herefter i øvrigt med henvisning til Domstolens retspraksis, at der ikke var nogen grund til frygt for fremtidige forfølgelser. TAF vurderede endvidere, at der intet var til hindring for klagers tilbagesendelse til Sudan.

14. Under sagen for Domstolen påstod klager endvidere med hensyn til sine politiske aktiviteter i eksil, at han havde deltaget i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy* som medlem af DFEZ, i JEM's generalforsamling, i et event i en NGO, der er aktiv inden for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret og i diverse demonstrationer. Han

påstod, at han regelmæssigt havde deltaget i forberedelsen af radioudsendelser, der blev sendt på en lokal station, at han havde udtalt sig i radioen om situationen i Darfur, og at han var udnævnt til at være medieansvarlig for den schweiziske afdeling af JEM. Han påstod, at han havde deltaget i tilrettelæggelsen af en kritisk demonstration mod det sudanesiske styre og i selve demonstrationen, at hans navn og telefonnummer var nævnt i indbydelsesbrevet, at disse breve ved denne lejlighed var sendt til forskellige internationale organisationer. Han påstod endelig, at han havde deltaget i et møde med JEM's ledelsesmedlemmer i FN's lokaler i Geneve.

15. Klager fremlagde diverse dokumenter for Domstolen vedrørende sine politiske aktiviteter i Schweiz, herunder navnlig fotografier, et badge med hans navn og angivelse af hans deltagelse i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy* på vegne af DFEZ, en skrivelse fra formanden for JEM's schweiziske afdeling, hvorefter det fremgik, at klager var et aktivt medlem af JEM, en skrivelse fra et medlem af JEM's ledelse, der repræsenterer organisationen i Tyskland, og hvor klager i skrivelsen beskrives som et aktivt medlem af JEM, der er medieansvarlig for den schweiziske afdeling, og at han har været meget aktiv i Sudan i en studenterforening, en skrivelse fra formanden for JEM's schweiziske afdeling, hvori det er oplyst, at klager havde været politisk aktiv i Sudan, og som indeholdt en liste over klagers politiske aktiviteter i Schweiz, navnlig på vegne af JEM, og hvori det understreges, at han var blevet valgt, og derefter genvalgt, til at være medieansvarlig for JEM's schweiziske afdeling, en skrivelse fra lederen af JEM, hvori klagers tilhørsforhold til ledelsen af JEM's schweiziske afdeling fremgår, en indbydelse til en demonstration og en artikel herom, der er offentliggjort på internettet, breve sendt til diverse internationale organisationer og to meddelelser om trusler mod én af arrangørerne af demonstrationen.

[...]

RETLIGE BETRAGTNINGER

I. OM DEN PÅSTÅEDE OVERTRÆDELSE AF ARTIKEL 2 OG 3 I KONVENTIONEN

31. Klager påstår, at en tilbagesendelse til Sudan vil være en overtrædelse af artikel 2 og 3 i Konventionen, der har følgende ordlyd:

Artikel 2

”1. Ethvert menneskes ret til livet er beskyttet ved lov. Ingen må forsætligt berøves livet, undtagen ved fuldbyrdelse af en dødsdom, afsagt af en domstol i tilfælde, hvor der ved lov er fastsat dødsstraf for den pågældende forbrydelse.

(...)”

Artikel 3

”Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.”

32. Regeringen gør indsigelse mod denne påstand.

A. Om antagelse til behandling i realiteten

1. Parternes påstande

33. Regeringen bemærker, at klagers klage til TAF kun angår hans politiske aktiviteter i Schweiz, dvs. motiver, der ligger efter flugten fra Sudan. Den gør således gældende, at klager ikke har udtømt de nationale retsmidler vedrørende motiverne for flugten.

34. Klager gør indsigelse mod denne påstand. Han hævder, at han ikke har klaget over afgørelsen fra SEM af 10. juni 2014 alene af taktiske grunde, da det var vurderet i afgørelsen, at de påståede flugtgrunde ikke opfyldte kravene om sandsynlighed, idet han erklærede, at han ikke var i stand til at fremlægge de skriftlige beviser under klagesagen. Han gør gældende, at der skal tages højde for erklæringerne om de politiske aktiviteter i Sudan i forbindelse med undersøgelsen af sandfærdigheden af det politiske engagement i eksil.

35. Regeringen påstår i øvrigt, at klager ligeledes ikke har udtømt de nationale retsmidler vedrørende forholdene efter afsigelse af TAF's dom den 26. februar 2015. Den hævder, at klager havde kunnet gøre disse nye forhold gældende ved at indgive en ansøgning om fornyet behandling eller en ny asylansøgning.

2. Domstolens bemærkninger

36. Domstolen vurderer, at substansen af klagers klagepunkt angår hans aktiviteter på stedet. Den henviser i øvrigt til, at det er dette forhold, som klager har gjort gældende over for TAF, og at det er behandlet i dommen af 26. februar 2015. Klager gør endvidere et klagepunkt gældende om flugtgrundene, men Domstolen ser intet forhold, der berettiger tvivl om SEM's vurdering, ifølge hvilken klagers påstande om flugtgrundene ikke skulle opfylde kravene om sandsynlighed (ovenstående præmis 10). Domstolen understreger, at SEM efter høring af klager to gange, kortfattet den 12. juli 2012 og igen den 14. april 2014, om asylmotivet har afsagt en detaljeret afgørelse, der på en overbevisende måde modbeviser klagers argumenter (*F.G. mod Sverige* [Storkammeret], nr. 43611/11, præmis 117-118, ECHR 2016). Domstolen vurderer, at klager ikke har gjort argumenter gældende, som kunne rejse tvivl om denne vurdering. Det fremgår ganske vist af de to breve fra de JEM-ansvarlige i Tyskland og Schweiz (ovenstående præmis 15), at klager havde været politisk aktiv i Sudan, men de ansvarlige anfører ikke, at klager skulle have været aktiv for JEM, eller at han skulle være kommet i konflikt med de sudanesiske myndigheder. Endvidere er klagers påståede aktiviteter i Sudan i brevene ikke fremstillet

på en detaljeret måde. Domstolen henviser endelig til, som det var understreget af regeringen, at klager ikke havde indgivet en klage til TAF over afgørelsen fra SEM af 10. juni 2014 med hensyn til, at de påståede flugtgrunde ansås for usandsynlige i afgørelsen (ovenstående præmis 11 og 13).

37. Det følger heraf, at klagepunktet vedrørende flugtgrundene er åbenbart ugrundet i medfør af artikel 35, stk. 3, i Konventionen, og klagen skal således på dette grundlag afvises i medfør af artikel 35, stk. 4, i Konventionen.

38. For så vidt angår resten af klagen, dvs. klagepunktet i henhold til artikel 2 og 3 i Konventionen, om klagers aktiviteter på stedet, og formalitetsindsigelse grundet manglende udtømmelse af de nationale retsmidler i forbindelse med de forhold, der er indtruffet efter dommen fra TAF af 26. februar 2015, henviser Domstolen til, at den sagsøgte part i henhold til regel 55 i procesreglementet, hvis denne part ønsker at fremsætte en formalitetsindsigelse, skal gøre dette, såfremt indsigelsens karakter og omstændighederne tillader dette, i sine bemærkninger om sagens antagelse til behandling, der fremlægges i medfør af regel 54 i procesreglementet (sammenlign med *N.C. mod Italien* [Storkammeret], nr. 24952/94, præmis 44, ECHR 2002-X, ECHR 2004-III, *Sejdovic mod Italien* [Storkammeret], nr. 56581/00, præmis 41, ECHR 2006-II, *Mooren mod Tyskland* [Storkammeret], nr. 11364/03, præmis 57, 9. juli 2009, og *Medvedyev m.fl. mod Frankrig* [Storkammeret], nr. 3394/03, præmis 69, ECHR 2010).

39. Domstolen bemærker, at regeringen har fremsat denne formalitetsindsigelse på tidspunktet for indgivelse af sine supplerende bemærkninger til Domstolen den 17. marts 2016, som svar på klagers supplerende bemærkninger af 8. februar 2016, dvs. efter at den har udtalt sig om begæringens antagelse og berettigelse den 3. juli 2015. Domstolen ser ingen ekstraordinær omstændighed i den foreliggende sag. Regeringen var reelt allerede informeret om eksistensen af nye forhold efter dommen fra TAF af 26. februar 2015, navnlig da den blev informeret om den foreliggende begæring, og den fremsatte ingen formalitetsindsigelse i sine bemærkninger af 3. juli 2015 vedrørende begæringens antagelse til behandling og dens berettigelse. Domstolen afviser herefter regeringens formalitetsindsigelse. Den anvender samme argumentation til regeringens tilsvarende formalitetsindsigelser, der blev fremsat den 16. januar og 6. april 2017.

40. Domstolen konstaterer i øvrigt, at klagepunktet om overtrædelse af artikel 2 og 3 vedrørende klagers aktiviteter på stedet ikke er åbenbart ugrundet i henhold til artikel 35, stk. 3, a) i Konventionen, og at klagen ikke kan afvises af andre årsager. Klagen erklæres hermed for antaget til behandling.

B. Om realiteten

1. Parternes påstande

a) Klager

41. Klager gør gældende, at der vil være fare for hans liv, hvis han sendes tilbage til Sudan, og navnlig for, at han vil blive afhørt, tilbageholdt og tortureret af NISS-agenter allerede ved ankomsten til lufthavnen i Khartoum. Han påstår, at personer, der modsætter sig det sudanesiske styre, uanset om de er politisk højtprofilerede, risikerer at blive forfulgt på grund af de sudanesiske myndigheders systematiske overvågning af politiske aktiviteter i eksil. Han vurderer, at de politiske aktiviteter i Schweiz ikke kan betegnes som ubetydelige. Han påstår, at han har været aktivt medlem af JEM's schweiziske afdeling, siden han ankom til Schweiz i sommeren 2012, og af DFEZ, at han har repræsenteret disse to organisationer under sine to deltagelser i *Geneva Summit for Human Rights and Democracy*, at han regelmæssigt har deltaget i events, der var arrangeret i den forbindelse, at han har mødt fremstående personer fra oppositionen i eksil, og, at han er i personlig kontakt med lederen af JEM. Klager tilføjer, at han vil være endnu mere udsat, idet han i marts 2015 blev medieansvarlig for JEM's schweiziske afdeling. Han påstår, at de artikler, han har offentliggjort, viser, at hans politiske engagement er oprigtigt, og at han ikke frygter at offentliggøre det. Klager henviser med hensyn til risiciene for forfølgelse af JEM-medlemmer til *A.A. mod Frankrig* (nr. 18039/11, 15. januar 2015) og *A.F. mod Frankrig* (nr. 80086/13, 15. januar 2015), og han gør gældende, at denne organisation militært bekæmper det sudanesiske styre, og at den er i kontakt med FN. Han mener endvidere, at de sudanesiske myndigheder næppe vil tillægge den kendsgerning, at han ikke stammer fra Darfur, nogen betydning.

42. Som svar på regeringens bemærkninger understreger klager, at han regelmæssigt samarbejder med en lokalradio, hvori flere af JEM's medlemmer udtaler sig. Med hensyn til forskellen mellem navnet på forfatteren til de kritiske artikler om det sudanesiske styre, som klager bekræfter, at han har offentliggjort, og det navn, som han har oplyst til de schweiziske myndigheder, påstår klager, at navnet på forfatteren til artiklerne, der består af fire dele, ud over hans eget navn indeholder navnene på hans far, bedstefar og oldefar. Han tilføjer, at der ikke eksisterer nogen officiel translitteration af hans arabiske navn, og at det kan skrives på forskellige måder på tysk og engelsk. Han vedgår med hensyn til sin identitet, som han anser for fastslået, at han havde oplyst en forkert fødselsdato under høringen, men han gør gældende, at han har afleveret sin fødselsattest, og understreger, at de schweiziske myndigheder ikke havde iværksat nogen foranstaltning for at kontrollere rigtigheden heraf eller anført det mindste, der antydede, at der skulle være tale om en fejl. Med hensyn til funktionen som JEM's medieansvarlige påstår klager, at han beskæftiger sig med opfølgning af offentliggørelser fra den arabiske presse om Darfur, og at han sender indholdet fra JEM's møder til de øvrige medlemmer og til den sudanesiske diaspora.

43. Klager gør i sine supplerende bemærkninger gældende, at han har deltaget i flere demonstrationer i Geneve, og at hans sag svarer til den sag,

der blev behandlet i TAF-dommen TAF E-678/2012 af 27. januar 2016 (ovenstående præmis 19), hvori flygtningestatus tildeles en sudanesisk statsborger, der både var medlem af DFEZ og JEM. Han påstår, at han har deltaget i tilrettelæggelsen af en demonstration, hvorefter én af arrangørerne skulle have modtaget to trusler fra de sudanesiske efterretningstjenester, og at han har deltaget i et møde med ledende medlemmer af JEM.

b) Regeringen

44. Regeringen henviser til, at klager i sin klage til TAF selv skulle have vedgået, at han ikke havde en ledende funktion inden for JEM og DFEZ. Regeringen påstår, at der ikke er anledning til at formode, at klagers deltagelse i interne JEM-møder og hans rolle i deres organisation skulle være offentliggjort og dermed have tiltrukket de sudanesiske myndigheders opmærksomhed. Den påstår, at klagers deltagelse i events i forbindelse med FN's konferencer ikke vidner om et særligt eksponeret politisk engagement. Med hensyn til de artikler, som klager påstår at have offentliggjort, henviser regeringen til, at forfatterens navn ikke svarer til det navn, som klager oplyste til de schweiziske myndigheder, idet det første navn består af fire dele, hvor det andet kun består af to, og at klagers identitet ikke har kunnet fastslås, idet han ikke skulle have afleveret identitetsdokumenter i henhold til den relevante lovgivning til de schweiziske myndigheder. Regeringen tvivler i øvrigt på ægtheden af det eksamensbevis, som klager afleverede, på grund af divergerende oplysninger i forhold til hans fødselsattest. Med hensyn til klagers udnævnelse som medieansvarlig understreger regeringen, at der er nævnt to datoer for denne begivenhed, og at klager ikke har givet en beskrivelse af de forpligtelser, som han er pålagt i forbindelse med denne funktion. Regeringen påstår i øvrigt, at de sudanesiske myndigheders opmærksomhed først og fremmest burde være fokuseret på personer, der på grund af særlige omstændigheder skiller sig ud fra kredsen, end anonyme, almindelige deltagere i politiske events fra den sudanesiske opposition. Den gør endvidere gældende, at forholdene i den foreliggende sag adskiller sig væsentligt fra de forhold, der lå til grund for ovennævnte dom *A.A. mod Schweiz*.

45. Regeringen fastholder, at klagers påstande om involvering i udsendelserne i lokalradioen, der ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, og aktiviteter som medieansvarlig, der næsten ikke er synlige uden for organisationen og dermed ikke giver ham en markant politisk profil, sandsynligvis ikke vil tiltrække de sudanesiske myndigheders opmærksomhed.

46. Som svar på klagers supplerende bemærkninger påstår regeringen, at klager ikke kan påberåbe sig TAF-dommen TAF E-678/2012 af 27. januar 2016, da de forhold, der ligger til grund for denne dom, adskiller sig fra forholdene i den foreliggende sag. Med hensyn til de trusler, der angiveligt skulle være fremsat af efterretningsvæsenet mod arrangører af en demonstration, påstår regeringen navnlig, at de var rettet mod tredjemand og ikke angik klager, hvis navn i øvrigt ikke svarer til det navn, der fremgår af

invitationen. Regeringen mener endelig, at det brev fra JEM-lederen, der bekræfter klagers tilhørsforhold til ledelsen af JEM's schweiziske afdeling, er en simpel proformaskrivelse, og at det ikke deri er anført i hvilket omfang, eller via hvilke konkrete aktiviteter, klager skulle være blevet en seriøs modstander og potentielt farlig for styret.

2. Domstolens bemærkninger

47. Domstolen bemærker indledningsvis, at de påståede klagepunkter i henhold til artikel 2 og 3 i Konventionen er uadskilleligt forbundne og behandler derfor begge artikler samtidigt (jf. navnlig, *mutatis mutandis*, *F.G. mod Sverige*, præmis 110, *Tatar mod Schweiz*, nr. 65692/12, præmis 45, 14. april 2015, *T.A. mod Sverige*, nr. 48866/10, præmis 37, 19. december 2013, og *K.A.B. mod Sverige*, nr. 886/11, præmis 67, 5. september 2013).

a) Generelle principper

48. Domstolen henviser til, at de kontraherende stater i medfør af et almindeligt accepteret internationalt princip og uden præjudice for forpligtelser affødt for dem af traktater, herunder Konventionen, har ret til at kontrollere ikke-statsborgeres indrejse, ophold og udsendelse (jf. for eksempel *Üner mod Nederlandene* [Storkammeret], nr. 46410/99, præmis 54, ECHR 2006-XII, og *J.K. m.fl. mod Schweiz* [Storkammeret], nr. 59166/12, præmis 79, ECHR 2016). Udvisning af en udlænding fra en kontraherende stat kan imidlertid rejse et problem i forhold til artikel 3, og den pågældende stat kan dermed ifalde erstatningsansvar i henhold til Konventionen, når der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende person ved udvisning til destinationslandet der vil kunne løbe en reel risiko for at blive udsat for en behandling, der strider mod artikel 3. I dette tilfælde indebærer artikel 3 en forpligtelse til ikke at udvise den pågældende person til dette land (jf. navnlig *Saadi mod Italien* [Storkammeret], nr. 37201/06, præmis 124-125, og *J.K. m.fl. mod Sverige*, præmis 79).

49. Hvis klager endnu ikke er udvist, er datoen for vurderingen datoen for Domstolens behandling af sagen (*J.K. m.fl.*, præmis 83, og *Chahal mod Storbritannien*, 15. november 1996, præmis 86, *Recueil des arrêts et décisions 1996-V*). En fuldstændig og *ex nunc*-vurdering er påkrævet, når der skal tages højde for oplysninger, der er fremkommet efter de nationale myndigheders vedtagelse af den endelige afgørelse (jf. for eksempel *Maslov mod Østrig* [Storkammeret], nr. 1638/03, præmis 87-95, ECHR 2008, *J.K. m.fl.*, præmis 83, og *Sufi og Elmi mod Storbritannien*, nr. 8319/07 og 11449/07, præmis 215, 28. juni 2011).

b) Anvendelse af disse principper i den foreliggende sag

50. Domstolen har med hensyn til den generelle situation i Sudan for nylig i dommen *A.A. mod Schweiz* (præmis 39-40), henvist til, at menneskerettighedssituationen i Sudan er alarmerende, navnlig for politiske

modstandere. Den har ligeledes bemærket i dommene *A.A. mod Frankrig* (præmis 39-40) og *A.F. mod Frankrig* (præmis 49), at situationen er forværret siden starten af 2014. Domstolen bemærker i øvrigt, at situationen ikke efterfølgende er blevet væsentligt bedre. Konflikterne i Darfur, det sydlige Kordofan og Blå Nil har således været meget længe og medført betydelige tab blandt civilbefolkningerne, selvom kampene, navnlig i Darfur, har været mindre talrige. De konsulterede internationale rapporter redegør ligeledes for, at personer, der mistænkes for at være tilknyttet eller støtte oprørsbevægelserne, navnlig JEM, fortsat arresteres, frihedsberøves og tortureres af de sudanesiske myndigheder (præmis 20 til 30). Det ser endvidere ud til, at de personer, der risikerer mishandling, ikke alene er modstandere med en markant profil, men enhver person, der gør indsigelse, eller som mistænkes for at være mod det siddende regime (*A.A. mod Frankrig*, præmis 56, *A.F. mod Frankrig*, præmis 49, og *A.A. mod Schweiz*, præmis 40). Domstolen anfører endelig, at det erkendes, at den sudanesiske regering skulle overvåge de politiske modstanderes aktiviteter i udlandet (*A.A. mod Schweiz*, præmis 40).

51. Domstolen bemærker, at klager har været medlem af JEM og DFEZ i Schweiz i flere år. Regeringen rejser tvivl om seriøsiteten af klagers politiske engagement, og påstår, at hans aktiviteter i eksil ikke har nået et tilstrækkeligt højt niveau til at tiltrække de sudanesiske myndigheders opmærksomhed. Med hensyn til aktiviteterne på stedet har Domstolen erkendt, at det generelt er blevet vanskeligt at vurdere, om en person oprigtigt er involveret i den pågældende aktivitet, eller om personen blot har engageret sig heri for efterfølgende at berettige sin flugt (jf. for eksempel ovennævnte *A.A. mod Schweiz*). I tilsvarende sager har Domstolen forsøgt at få oplyst, om klager havde engageret sig i aktiviteter på stedet på et tidspunkt, hvor det var forventeligt, at han i fremtiden ville indgive en asylansøgning, om klager var politisk aktiv før flugten fra oprindelseslandet, eller om han havde spillet en vigtig rolle for offentliggørelsen af sin sag i den indklagede stat (jf. *A.A. mod Schweiz*, præmis 41, *S.F. m.fl. mod Schweiz*, præmis 66-67, og *N. mod Finland*, nr. 38885/02, præmis 165, 26. juli 2005). Domstolen henviser imidlertid til, at den på grund af den betydning, som den tillægger artikel 3 i Konventionen, og arten af den uoprettelige skade, som måtte følge, hvis risikoen for mishandling eller tortur måtte blive realiseret, foretrækker at behandle klagers klagepunkt på grundlag af de politiske aktiviteter, som han reelt har udøvet (*A.A. mod Schweiz*, præmis 41).

52. Med hensyn til troværdigheden af klagers påstande om politiske aktiviteter i Schweiz vurderer Domstolen på trods af visse uoverensstemmelser, navnlig vedrørende meddelelserne om trusler, der efter sigende skulle stamme fra de sudanesiske efterretningstjenester, at der i sagen ikke kan rejses tvivl om klagers udtalelser, der har været konstante under hele sagen, og som er dokumenteret med talrige beviser. De nationale myndigheder har i øvrigt ikke grundlæggende rejst tvivl om klagers udtalelse om aktiviteterne på stedet, blot begrænset sig til at rejse tvivl om troværdigheden og den eksponerede karakter i forbindelse med hans

engagement. Med hensyn til de artikler, der navnlig kritiserer den sudanesiske regering, og som klager skulle have offentliggjort på internettet, er Domstolen imidlertid af den opfattelse, at klager, der ikke blev anmodet om at udtale sig om TAF's tvivl om sin identitet, eller er nærmere udspurgt af SEM i denne henseende, efter at sidstnævnte havde modtaget dokumenter vedrørende klagers identitet under høringen om årsagerne, har givet troværdige forklaringer på de observerede divergencer i de forskellige variationer af navnet, således at det ikke kan udelukkes, at klager er forfatter af de pågældende artikler. Det tilkom herefter TAF at undersøge om offentliggørelsen heraf på internettet kunne bringe klager i fare. Med hensyn til klagers påståede forfremmelse til medieansvarlig for JEM's schweiziske afdeling henviser Domstolen til, at regeringen, der ganske vist har taget forbehold for datoen for denne begivenhed og den manglende beskrivelse af klagers forpligtelser, ikke grundlæggende har rejst tvivl om klagers forfremmelse. Set i lyset af brevene fra JEM's ansvarlige i eksil og på trods af visse uoverensstemmelser har klager sandsynliggjort, at han havde en sådan stilling. Som følge heraf skal Domstolen undersøge, om klagers aktiviteter vil kunne indebære en fare for ham, hvis han sendes tilbage til Sudan.

53. Domstolen vurderer i lyset af sagen *A.A. mod Schweiz* (nævnt ovenfor) og de konsulterede, internationale dokumenter (præmis 20 til 30), at de sudanesiske efterretningstjenesters overvågning af politiske modstanderes aktiviteter i udlandet ikke kan betegnes som systematisk, og at der for at vurdere, om personer kan mistænkes for at støtte organisationer, der er i opposition til det sudanesiske styre, og vil kunne risikere mishandling eller tortur ved tilbagesendelse til Sudan på grund af deres politiske aktiviteter i eksil, navnlig skal tages højde for følgende faktorer: de sudanesiske myndigheders eventuelle tidligere interesse for disse personer, det være sig i Sudan eller udlandet; disse personers tilhørsforhold i Sudan til en organisation i opposition til det aktuelle styre og arten af denne organisation; deres tilhørsforhold til en organisation i opposition i deres bopælsland, arten af denne, og hvorvidt den er et mål for regeringen; arten af disse personers politiske engagement i deres bopælsland, navnlig deres deltagelse i offentlige møder eller demonstrationer og deres aktivitet på internettet; samt deres personlige eller familiemæssige relationer med fremstående oppositionsmedlemmer i eksil.

54. Med hensyn til spørgsmålet om de sudanesiske myndigheders interesse for klager og nærmere klagers påståede flugtgrunde henviser Domstolen i den foreliggende sag til, at den ikke har påvist forhold, der berettiger tvivl om de nationale myndigheders vurdering af, at klagers påstande ikke skulle opfylde kravene om sandsynlighed (præmis 36). Klager har heller ikke påstået, at han har været politisk aktiv i udlandet i de tre år mellem flugten fra Sudan og ankomsten til Schweiz. Domstolen vurderer herefter, at intet forhold bekræfter en interesse for klager fra de sudanesiske myndigheders side, mens han stadig boede i Sudan eller i udlandet før hans ankomst til Schweiz.

55. Domstolen henviser i øvrigt, som TAF i sin dom E-678/2012 af 27.

januar 2016 (præmis 19), til, at JEM er én af de største oprørsbevægelser i Sudan, og til at den fare, som klager repræsenterer i de sudanesiske myndigheders øjne, er tiltaget på grund af den legitimitet, som klager har opnået i forbindelse med konflikten i Darfur, og som medfører en endnu strengere adfærd fra de sudanesiske myndigheders side over for medlemmerne af JEM. Klagers tilhørsforhold til JEM siden ankomsten til Schweiz i sommeren 2012 udgør herefter en risikofaktor med hensyn til forfølgelse. Domstolen tilføjer, at det samme gør sig gældende for klagers tilhørsforhold til DFEZ, idet der allerede er konstateret en overtrædelse af artikel 3 i Konventionen ved tilbagesendelse af en aktivist fra denne organisation til Sudan (*A.A. mod Schweiz*).

56. Domstolen bemærker, at klagers politiske engagement, der allerede er betydeligt henset til hans rolle i tilrettelæggelsen af JEM's ugentlige møder og hans regelmæssige deltagelse i events i JEM og DFEZ i Schweiz, er endnu mere intensiveret med tiden, som det bevidnes af hans deltagelse i internationale konferencer i Geneve om situationen for menneskerettigheder i Sudan, hans kritiske artikler om det sudanesiske styre og hans udnævnelse til medieansvarlig for JEM (jf. *mutatis mutandis A.A. mod Schweiz*, præmis 42). Selv om klagers politiske profil ikke kan betegnes som meget eksponeret, navnlig fordi han aldrig har udtalt sig på vegne af en oppositionsorganisation under disse konferencer, skal der dog tages højde for den specifikke situation i Sudan (*A.A. mod Schweiz*, præmis 42). Det ser endvidere ud til, hvilket Domstolen her henvist til, at de personer, der risikerer mishandling, ikke alene er modstandere med en markant profil, men af enhver person, der gør indsigelse, eller som mistænkes for at være mod det siddende regime (præmis 50). Det er endvidere erkendt, at den sudanesiske regering overvåger sine politiske modstanderes aktiviteter i udlandet (*A.A. mod Schweiz*, præmis 40 og 43).

57. Domstolen bemærker, at klager ikke alene på baggrund af fotografier af klager i selskab med lederen af JEM, der er taget uden for denne bevægelses møder, kan påberåbe sig personlige eller familiære relationer til fremstående oppositionsmedlemmer i eksil af en karakter, der skulle kunne bringe ham i fare. Den henviser dog til, at klager i kraft af sit engagement i JEM er foranlediget til regelmæssigt at komme i kontakt med lederne af bevægelsens schweiziske afdeling.

58. Henset til ovenstående kan Domstolen ikke udelukke, at klager som individ og i kraft af sine politiske aktiviteter i eksil skulle have tiltrukket de sudanesiske efterretningstjenesters opmærksomhed. Domstolen er af den opfattelse, at han vil kunne mistænkes for at være tilknyttet en organisation, der er i opposition til det sudanesiske styre. Den vurderer herefter, at der er rimelig grund til at formode, at klager risikerer at blive tilbageholdt, afhørt og tortureret ved sin ankomst til lufthavnen i Khartoum, og at det vil være umuligt for ham at etablere sig i landet. Domstolen vurderer som følge heraf, at der vil foreligge en tilsidesættelse af artikel 2 og 3 i Konventionen, hvis en foranstaltning med tilbagesendelse af klager til Sudan gennemføres.